

धेधो यथा । शृङ्गलिखितौ । नेष्टकारचिते पिठुन्
सन्तर्पयेत् । इति आद्रतत्त्वम् ॥*॥ देवाद्देव्यैकेष्ट-
कामयष्टहृदानफलं यथा । मठादिप्रतिष्ठातत्त्वे ॥

“अथमयात् कोटिगणितं फलं स्यात् दारुभिः कृते ।
कोटिकोटिगणं पृथक् फलं स्यादियत्कामये ॥
दिपराङ्गणं पृथक् फलं तु विदुर्बुधाः ।
मृच्छिलयोः समं ज्ञेयं फलमाह्वारिद्रयोः” ॥

इष्टकापथं, स्त्री, (इष्टं कापथं यस्य अर्धोवाचुकर-
त्वात् ।) वीरयमूलम् । इत्यमरः ॥ (इष्टकाभि-
निर्मितः पत्राः ।) इष्टकानिर्मितपथे, पुं ॥

इष्टगन्धं, स्त्री, (इष्टो गन्धो यस्येति ।) बालुका । इति
मेदिनी ॥

इष्टगन्धः, त्रि, (इष्टो गन्धो यस्य ।) सुगन्धिद्रव्यम् ।
इत्यमरः ॥ (इष्टश्चासौ गन्धश्चेति वाक्ये । सौरभम् ॥)

इष्टा, स्त्री, (इत्यनेनया । यज + क्त टाप् ।) शमी-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इष्टापूर्त्तं, स्त्री, (इष्टञ्च पूर्त्तञ्च द्वयोः समाहारः ।)
यज्ञखातादिकर्म । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा ।

“अग्निहोत्रं तपः सत्वं वेदानाञ्चानुपालनम् ।

आतिथ्यं वैश्वदेवञ्च इष्टमित्यभिधीयते ॥

वापीकूपतडागादिदेवतायतनानि च ।

अन्नप्रदानमारामाः पूर्त्तमित्यभिधीयते” ॥

इति मलमासतत्त्वधृतजातूकणः ॥ (यथा, मार्क-
ण्डेयपुराणे १८ । ६ ।

“इष्टापूर्त्तविनाशाय तद्वाञ्छौरधर्मिणः” ॥

तथा च महाभारते । ३ । ३२ । ३० ।

“इष्टापूर्त्तफलं न स्यात् न शिथ्यो न गरुर्भवेत्” ॥

इष्टार्थोद्भुक्तः, त्रि, (इष्टोऽर्थस्तस्मिन् उद्भुक्तः ।)

उत्सुकः । उत्साहयुक्तः । इत्यमरः ॥

इष्टिः, स्त्री, (इष्ट, यज् वा + क्तिन् ।) अभिलाषः ।

(इति भाष्यकारेष्ट्या गतार्थत्वात् । इति

पाणिनिः ।) यागः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः १० । ४ ।

“आरेभिरे जितात्मानः एत्त्रियामिच्छिन्वन्विजः” ।

“प्राजापत्यं निरूप्येष्टिं सर्वदेवसदक्षिणां” ।

इति मनुः । ६ । २८ । श्लोकसंग्रहः । इति मेदिनी ॥

इष्टिकापथिकं, स्त्री, कामञ्जकवृक्षम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

इष्टिपथः, पुं, (इष्टिं यज्ञं पचतीति । यदा, इष्टये

स्त्रेऽर्थं पचति यः । इष्टि + पच + अच् ।)

दनुजः । असुरः । इति शब्दरत्नावली ॥

इष्टिमुट्, [ष्] पुं, (इष्टिं यागं मुष्ठाति । इष्टि +

मुष् + क्तिप् ।) दैत्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इष्टुः, स्त्री, (इष्ट + तु ।) इच्छा । इत्युणादिकोषः ॥

इष्टाः, पुं, (इच्छतीति इष्टियुधीति मक् ।) कामदेवः ।

वसन्तकालः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुष्ठादि-

वृत्तिः ॥ [कालः । इति हेमचन्द्रः ॥

इष्टाः, पुं, (इष्ट्यतेऽनेन इति । इष् + क्यप् ।) वसन्त-

इव्यः, पुं, (इष्ट्यतेऽसौ । इष् + वन् । निपातनात्

गुणाभावः ।) उपदेष्टा । इत्युणादिकोषः ॥

इष्ट्यासं, त्रि, (इष्टून् बाणान् अस्त्यतीति । इष् + अस्

+ घञ् ।) इष्ट्येष्टकम् । इति मेदिनी ॥ तिरन्दज

इति ख्यातम् ।

इष्ट्यासः, पुं, (इष्टवो बाणा अस्त्यन्ते क्षिप्यन्तेऽनेन ।

इष् + अस् + करणे घञ् ।) धनुः । इत्यमरः ॥

(“महोरस्त्रो महेश्वासो गृह्णन्नुत्तरिन्दमः” ।

इति रामायणे । १ । १ । १० । गीतायां १ । ४ ।

“अत्र शूरा महेश्वासा भीमार्जुनसमा युधि” ।)

इष्ट, व्य, (अस्मिन् काले, लोके, विषये, देशे, दिशि

वा इत्याद्यर्थे निपातनात् सिद्धम् ।) अस्मिन् ।

एह देशे एह काले इत्यादि भाषा । इति व्या-

करणम् ॥ (यथा, मनुः । ३ । १८२ ।

“यत्तु वागिजके दत्तं नेह नामुत्र तद्भवेत्” ।

“षड् दोषाः पुरुषेषुहृद् हातव्या भूतिमिच्छता” ।

इति हितोपदेशे ।)

इष्टानुजफलभोगविरागः, पुं, (इह अस्मिन् लोके

खकचन्दनादिजनितोऽमुषामुस्मिन् लोके अमृता-

दिविषयोत्पन्नो योऽनित्यः फलभोगस्तस्मात् वि-

रागो नितरां विरतिः ।) ऐहिकपारत्रिकविषय-

भोगेभ्यो नितरां विरतिः इति वेदान्तसारे ॥

ई दीर्घ ईकारः । चतुर्थस्वरवर्गः । अस्योच्चारणस्थानं
तालु । (स च दीर्घः द्विमात्रत्वात् त्रिमात्राश्रय-
त्वात् झुत्सु भवति ।) (विल्लूतिस्तु ऋसृइकारे
द्रष्टव्या ।)

“ईकारं परमेशानि खयं परमकुण्डली ।

ब्रह्मविष्णुमयं वर्णं तथा रुद्रमयं सदा ॥

पञ्चदेवमयं वर्णं पीतविद्युत्तत्ताकृतिम् ।

चतुर्चानमयं वर्णं पञ्चप्राणमयं सदा” ॥

इति कामधेनुतन्त्रम् । (वङ्गीयभाषायां ।) तस्य

लेखनप्रकारो यथा ।

“ऊर्द्धाधःकुञ्चिता मध्ये त्रिकोणाधोगता एनः ।

अधोगता कोणशीर्षा कुञ्चिता दक्षतः शुभा ॥

शीर्षाद्वेत्ते कोणयुता कुञ्चितोर्द्धगता एनः ।

चन्द्रसूर्याभिरूपा सा मात्राशक्तिः प्रकीर्त्तिता” ॥

इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥*॥ अस्य नामानि यथा,—

“ई स्त्रीमूर्त्तिर्मेहामाया लोलाक्षी वामलोचनम् ।

गोविन्दः श्रेखरः पुष्टिः सुभद्रा रत्नसञ्चकः ॥

विष्णुर्नक्षीः प्रहासञ्च वाग्विशुद्धः परापरः ।

कालोत्तरीयो मेहखटा रतिञ्च पौण्ड्रवर्द्धनः ॥

शिवोत्तमः शिवा तुष्टिश्चतुर्थी विन्दुमालिनी ।

वैष्णवी वैन्दवी जिज्ञा कामकला सनादका ॥

पावकः कोटरः कीर्त्तिर्माहुरी कालकारिका ।

कुचद्वन्द्वं तर्जनी च शान्तिस्त्रिपुरसन्दरी” ॥

इति तन्त्रोक्तवर्णाभिधानम् ॥ (माहकान्यासे ऽस्य

वामचक्षुषि स्थानम् । यथा, माहकान्यासधृत-

मन्त्रे । “ईं नमो दक्षिणचक्षुषि ईं नमो वाम-

चक्षुषि ।)

ई, ल, कान्तौ । गतौ । शान्तौ । क्षीपे । प्रजने ।

खादने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-परं-सकं-

अकं च-अनिट् ।) कान्तिरिच्छा । प्रजनो गर्भं

ग्रहणं इत्यर्थः । ल एति गौः गर्भं गृह्णाति इत्यर्थः ।

“न हि तरणिषदीते दिक् पराधीनवृत्तिः” ।

इति गणकृता नित्यत्वादात्मनेपदं । धातुरयं कै-
श्चिन्न मन्थते । इति दुर्गादासः ॥

ई, ड, य, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-आत्मं-

सकं-अनिट् ।) ड य ईयते । इति दुर्गादासः ॥

ई, व्य विषादः । अनुकम्पा । इति मेदिनी ॥ क्रोधः ।

दुःखभावनं । प्रवृत्तं । सन्निधिः । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (सम्बोधनम् ।)

ईः, पुं, कन्दर्पः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ईः, स्त्री, (अस्य विष्णोः पत्नी ।) डीप् ।) लक्ष्मीः ।

इति विश्वमेदिन्यौ ॥

ईख, इ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (इदत्-भवादिं-

परं-सकं-सेट् ।) दीर्घादिः । इ ईङ्गते । इति

दुर्गादासः ॥ (ईख गतौ । ईखति इति केचित् ।)

ईच्छ ड दर्शने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भादिं-आत्मं-

सकं-सेट् ।) दर्शनमिह चाक्षुषज्ञानं प्रविधानञ्च ।

ड ईक्षते चन्द्रं लोकः । “न कामरुत्तिल्वचनीय-

मीक्षते” । इति कालिदासः ॥ “निरीक्षिष्यामि

यान्मनीन् इति गणकृतानित्यत्वात्” इति रमानाथः ॥

“वस्तुस्तु निरीक्ष्यते निरीक्षः पचादित्वाद् न ततो

निरीक्ष इवाचरतीति कौ साधुं” इति दुर्गादासः ॥

ईक्ष्णं, स्त्री, (ईक्ष् + भावे, ल्युट् ।) दर्शनम् ।

(“कृतान्धा धनलोभान्धाः नोपकारेक्ष्णक्षमाः” ।

इति कथासरित्सागरे ॥) (ईक्ष्यतेऽनेनति करणे

ल्युट् ।) चक्षुः । इत्यमरः ॥ (“अभिमुखे मयि

संघतमीक्ष्याम्” । इति शकुन्तले । २ अङ्के ।

“आसत्तामेक्ष्या दीना सुनीतिर्विष्वाम्बवीत्” ।

इति विष्णुपुराणे १ । ११ । १५ । निरूपणम् । पर्य-

वेक्ष्यम् । यथा, मनुः ७ । ४१ ।

“स्थापयेदासने वस्मिन् खिन्नः कार्येक्ष्णे नृणाम्” ।)

ईक्ष्णिका, स्त्री, (ईक्ष्णेन हस्तरेखाद्यवलोकनेन

शुभाशुभं जानाति या । ईक्ष्ण + ठन् + टाप् ।)

देवज्ञा । लक्ष्यादिना शुभाशुभनिरूपिणी । इत्य-

मरः ॥ (पुं, देवज्ञः । यथा, मनुः । ६ । २५८ ।

“मङ्गलादेशश्चक्षुषे भद्राखेक्ष्णिकैः सह” ।)

ईज, इ, कुत्से । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भवादिं-आत्मं-सकं-सेट्-इदित् ।) इ ईङ्गते ।

कुत्सः कैश्चिन्न मन्थते । इति दुर्गादासः ॥

ईज, ड, कुत्से । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भवादिं-आत्मं-सकं-सेट् ।) दीर्घादिः । ड

ईङ्गते इजते । कुत्सः कैश्चिन्न मन्थते । इति

दुर्गादासः ॥

ईङ्, क, स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चूरां-परं-

सकं-सेट् ।) क ईङ्गति । इति दुर्गादासः ॥

ईङ्, ड, ल, स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-

आत्मं-सकं-सेट् ।) ल ड ईङ्गते । इति दुर्गादासः ॥

(यथा, रामायणे । ३ । काण्डे ।

“गन्धर्वाः सुरसंघाञ्च बहवश्च महर्षयः ।

अन्तरीक्षगतं देवं गीर्भरघ्नाभिरीडिरे” ॥)

ईङ्गा, स्त्री, (ईङ् + क + टाप् ।) स्तुतिः । इति हला-

युधः ॥ (प्रशंसा ।)

ईङ्गितः, त्रि, (ईङ्गते स्म । ईङ् + क्त ।) स्तुतः । कृत-

स्तवः । इत्यमरः ॥ (प्रशंसितः ।)